

3) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, iż w obecnym stanie prawa Unii okoliczność, że podmiot gospodarczy posiada w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, zezwolenie umożliwiające mu oferowanie gier losowych, nie stoi na przeszkodzie temu, aby inne państwo członkowskie uzależniało, z poszanowaniem wymogów prawa Unii, możliwość oferowania przez taki podmiot takich usług konsumentom znajdującym się na jego terytorium od posiadania zezwolenia wydanego przez jego własne władze.

(¹) Dz.U. C 73 z 10.3.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret — Dania) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs przeciwko Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

(Sprawa C-49/12) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 1 ust. 1 — Zakres stosowania — Pojęcie sprawy cywilnej i handlowej — Powództwo wniesione przez organ władzy publicznej — Naprawienie szkody wyrządzonej wskutek uczestnictwa w oszustwie podatkowym osoby trzeciej, która sama nie jest płatnikiem podatku VAT)

(2013/C 325/08)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Strona pozwana: Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Østre Landsret — Wykładnia art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Zakres zastosowania — Objęcie zakresem zastosowania powództwa o naprawienie szkody wyrządzonej przez niezapłacenie podatku od wartości dodanej, wytoczonego przez organ podatkowy państwa członkowskiego przeciwko osobom fizycznym i prawnym mającym, odpowiednio, miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie członkowskim, opartego na zarzu-

canym pozwanym popełnieniu czynu określanego jako „unlawful means conspiracy”, zaliczanego do prawa deliktów („tort”).

Sentencja

Pojęcie sprawy cywilnej i handlowej w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono powództwo, w ramach którego władze państwa członkowskiego domagają się od osób fizycznych i prawnych mających siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez niedozwolone porozumienie mające na celu popełnienie oszustwa polegającego na uchylaniu się od podatku VAT należnego w pierwszym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Anton Schlecker, działający pod firmą „Firma Anton Schlecker” przeciwko Melitcie Josefie Boedeker

(Sprawa C-64/12) (¹)

(Konwencja rzymska o prawie właściwym dla zobowiązań umownych — Umowa o pracę — Artykuł 6 ust. 2 — Prawo właściwe w przypadku braku wyboru prawa — Prawo państwa, w którym pracownik „zazwyczaj świadczy pracę” — Umowa o pracę wykazująca ściślejszy związek z innym państwem członkowskim)

(2013/C 325/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anton Schlecker, działający pod firmą „Firma Anton Schlecker”

Strona pozwana: Melitta Josefa Boedeker

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 6 ust. 2 Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie w dniu 19 czerwca 1980 r. (Dz.U. L 266, s. 1) — Prawo właściwe w przypadku braku wyboru prawa — Umowa o pracę — Prawo państwa, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę — Pracownik, który świadczył pracę długotrwale i nieprzerwanie w jednym państwie członkowskim — Umowa o pracę wykazująca, w świetle wszystkich pozostałych okoliczności sprawy, ścisły związek z innym państwem członkowskim

Sentencja

Artykuł 6 ust. 2 Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych, otwartej do podpisu w Rzymie w dniu 19 czerwca 1980 r., należy interpretować w ten sposób, że nawet jeżeli pracownik świadczy pracę w wykonaniu umowy o pracę zazwyczaj, długotrwale i nieprzerwanie w tym samym państwie, to sąd krajowy może, na podstawie art. 6 ust. 2 *in fine*, odstąpić od stosowania prawa państwa, w którym pracownik zazwyczaj świadczy pracę, jeżeli z całokształtu okoliczności wynika, że istnieje ściślejszy związek pomiędzy tą umową i innym państwem.

(¹) Dz.U. C 126 z 28.4.2012

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad — Bułgaria) — Słynczewa siła EOOD przeciwko Izpylnitelen direktor na Dyrżawen fond Zemedelie Razplasztatelna agencija

(Sprawa C-434/12) (¹)

(Wspólna polityka rolna — EFRROW — Rozporządzenie (WE) nr 65/2011 — Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich — Wsparcie na rzecz tworzenia i rozwoju mikroprzedsiębiorstwa — Pojęcie sztucznie stworzonych warunków — Praktyki stanowiące nadużycie — Dowody)

(2013/C 325/10)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Słynczewa siła EOOD

Strona pozwana: Izpylnitelen direktor na Dyrżawen fond „Zemedelie” Razplasztatelna agencija

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd Sofija-grad — Wykładnia art. 4 pkt 8 rozporządzenia Komisji (UE) nr 65/2011 z dnia 27 stycznia 2011r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w odniesieniu do wprowadzenia procedur kontroli oraz do zasady wzajemnej

zgodności w zakresie środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. L 25, s. 8) — Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich — Pojęcie sztucznie stworzonych warunków — Dopuszczalność orzecznictwa krajowego, zgodnie z którym dla stwierdzenia „sztucznie stworzonych warunków” wymagana jest więź prawna między wnioskodawcami, a art. 4 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 65/2011 jest stosowany z zastrzeżeniem trzech przesłanek kumulatywnych — Złożenie wniosków o pomoc przez różnych wnioskodawców, między którymi istnieje więź faktyczna i którzy korzystają z niezależnych sąsiadujących ze sobą działek wcześniej stanowiących jedną działkę — Konieczność wykazania zamierzonej koordynacji między wnioskodawcami lub osobami trzecimi w celu uzyskania korzyści — Kryteria dla stwierdzenia korzyści w rozumieniu art. 4 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 65/2011

Sentencja

1) Artykuł 4 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) nr 65/2011 z dnia 27 stycznia 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w odniesieniu do wprowadzenia procedur kontroli oraz do zasady wzajemnej zgodności w zakresie środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich należy interpretować w ten sposób, że przesłanki stosowania tego przepisu wymagają istnienia elementu obiektywnego i elementu subiektywnego. W ramach pierwszego z tych elementów do sądu odsyłającego należy rozważyć obiektywne okoliczności danego przypadku pozwalających na stwierdzenie, że nie może zostać osiągnięty cel zamierzony przez system wsparcia Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW). W ramach drugiego elementu do sądu odsyłającego należy rozważyć obiektywne dowody pozwalających na stwierdzenie, że poprzez sztuczne stworzenie warunków wymaganych do otrzymania płatności z systemu wsparcia EFRROW ubiegający się o taką płatność zamierzał wyłącznie uzyskać korzyść sprzeczną z celami tego systemu. W tym względzie sąd odsyłający może oprzeć się nie tylko na elementach takich jak więź prawna, ekonomiczna lub personalna pomiędzy osobami zaangażowanymi w podobne projekty inwestycyjne, lecz także na wskazówkach świadczących o istnieniu zamierzonej koordynacji pomiędzy tymi osobami.

2) Artykuł 4 ust. 8 rozporządzenia nr 65/2011 należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie temu, by wniosek o płatność z systemu wsparcia Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) został oddalony jedynie na tej podstawie, że projekt inwestycyjny, ubiegający się o skorzystanie z pomocy w ramach tego systemu, nie wykazuje niezależności funkcjonalnej lub że istnieje więź prawna między ubiegającymi się o taką pomoc, jednak przy braku uwzględnienia innych elementów obiektywnych rozpatrywanego przypadku.

(¹) Dz.U. C 366 z 24.11.2012.